

Vicent Ventura

¿Assumir el franquisme?

La cosa ve de lluny i no podia donar altres resultats, per molt que alguns ingenus esperàssem un poc de respecte per les formes. Doncs bé, ni les formes han volgut respectar.

Mentre el «Movimiento» va succeir el Movimiento, mentre va manar la UCD, en l'oposició es va anar salvant una certa imatge. Semblava que de gent que havia patit presons i tortures no es podia témer una llei d'excepció com l'antiterrorista; que la reconversió econòmica es podria dur a terme amb criteris diferents, utilitzant el crèdit públic, posem per cas, en la creació d'un sector socialitzat d'acord amb el tranquil·litzant model socialdemòcrata; que eixir de l'OTAN i establir la neutralitat seria una pura qüestió de tràmit, i que les autonomies anirien rebent més i més transferències, fins arribar a assumir la de recaptació d'impostos, sense la qual totes les altres són pura retòrica.

Potser hi havia gent amb la suspicàcia més afinada, que no confiava massa en la sensibilitat democràtica d'una esquerra tan convencional com per a haver arribat a la hipoteca de la «transició», però tampoc sospitaven que el poder de la majoria absoluta li produiria efectes tan devastadors. Al cap i a la fi, l'havia obtinguda, li havia estat atorgada, per tal que allunyàs el risc d'un possible retorn al franquisme, com es va demostrar el 23F.

No es tractava, però, d'assumir-lo, i en

canvi sembla que és el mètode emprat per la majoria socialista. No es tractava que el cap de govern utilitzàs l'«Azor» per «desmitificar-lo», ni que declaràs que Franco calia haver-lo enderrocat en vida, i no en efígie, ni que anunciàs que qualsevol dia visitarà «el Valle de los Caídos», etc. No es tractava que Barrionuevo denunciàs que, davant l'actuació de les forces «de l'ordre», no hi ha més que dues posicions: les de la guàrdia civil i les dels «amics del terrorisme». Menys encara, però, es tractava que Narcís Serra arribàs a considerar que la UMD no té ni tan sols la justificació d'haver-se organitzat contra el franquisme i que la marginació a què estan sotmesos els seus membres confessats no li ha tret ni un minut de son. Tinc mala memòria i ara no recorde si, quan la UMD començava a funcionar, Narcís Serra era ja «convergent» cap al PSC. Vull dir que no sé si, com a opositor al franquisme, ja havia pres contacte amb els «húmedos», entestats en la tasca impossible de salvar l'exèrcit del seu franquisme. En tot cas, companys del seu partit, em consta que en mantenien. I no tenien dubtes sobre el valor testimonial d'una gent a la qual el seu ministre hauria de tractar amb menys displicència i més respecte. Com a mínim igual que tracta els militars que no es consideren culpables d'haver estat fidels franquistes més de quaranta anys. □

SUBSCRIPCIO A LA REVISTA

DOMICILIACIO BANCARIA

1r. cognom _____ 2n. _____

Nom _____ Domicili _____

Població _____ Tel. Part. _____

Lloc de naixement _____ Any _____

Professió _____ Lloc de treball _____

Se subscriu al setmanari EL TEMPS per un període D'UN ANY, prorrogable si no hi ha ordre en contra, i un import de:

7.400 pessetes - amb pagament: Anual (1 rebut per la quantitat abans citada)

Semestral (2 rebuts de 3.700 pessetes).
(Sols en el cas de pagament per banc).

10.500 pessetes (Europa) amb pagament anual.
Aquests preus inclouen el 6% de l'IVA.

Forma de pagament:

Dom. bancària Telè bancari adjunt Gir postal núm. _____

• La subscripció representa un descompte de més del 10% sobre el preu de venda als quioscs.

(Firma)

Distingits senyors:

Caixa o banc _____ Agència _____

carrer _____ ciutat _____

Els pregue que els rebuts que a nom d _____

domicili _____ població _____

presentarà EDICIONS DEL PAÍS VALENCIÀ, S.A. amb total de _____ ptes.

a pagar en _____ terminis ^{setmanalment} _{anualment} per la quantitat de ptes _____ siguen

pagats amb càrrec al compte corrent _____
a la llibreta d'estalvis núm. _____

_____ de _____ de 198 _____

(Firma)

EDICIONS DEL PAÍS VALENCIÀ, S.A. - C.I.F. A-46186821 - Avinguda del Baró de Càrcer, 40, 13. - 46001-València